

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg er da fuldkommen enig med hr. Kai Dige Bach i, at det næppe er kapitalkravet, der holder liv i virksomhederne. Det er vitaliteten og meget andet, men det er heller ikke det, vi snakker om her.

Her snakker vi om omverdenens tillid til virksomheden, mulighed for at yde dem kredit. Og dér er det altså vigtigt, når man har opgivet, at de hæfter personligt, at der så er en eller anden sikkerhed, og derfor stiller vi disse kapitalkrav. Derfor er vi betænkelige ved at sænke kravet til kapitalen.

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Kjeld Rahbæk Møller, om de skærper, der ligger i forslaget, slet ikke gør indtryk. Om det ikke gør indtryk på hr. Kjeld Rahbæk Møller, at før havde vi et kapitalkrav på 200.000 kr., hvori man kunne indregne stiftelsesomkostninger, medens man nu får et nedsat kapitalkrav, hvori stiftelsesomkostningerne ikke kan indregnes? Det vil sige, hvis man har stiftelsesomkostninger i størrelsesordenen 35-40.000 kr., så skal man trække dem fra de 200.000 kr. henholdsvis lægge dem til de 125.000 kr., samtidig med at man nu faktisk skal vurdere konkret, om kapitalen er til stede, så jeg vil faktisk påstå, at der med den her lovgivning er tale om en skærpelse af kapitalindskudskravet.

Kai Dige Bach (KF):

Vi skulle nu gerne kunne få lavet sådan nogle selskaber, der ikke blev helt så dyre, så det ligefrem var en skærpelse.

Men i princippet så vil jeg gerne sige til hr. Kjeld Rahbæk Møller: Det er stadig ikke kapitalen, man giver kredit til i sådan nogle selskaber. Det er en fejlfortolkning, når vi er nede på en egenkapital på 100-200.000 kr. Du kan ikke give noget kredit til den kapital, men det er tilliden til de mennesker, der driver det, og til dem, du handler med, du giver kredit til, og alt det andet er noget juridisk noget om, at man ikke skal have hus og hjem indlagt i alt, hvad man foretager sig, men kan drive en virksomhed.

Jeg tror ikke et øjeblik på, der er nogen af de større kreditgivere i en virksomhed, der går og kigger på, hvorvidt der er 125.000 kr. eller 200.000 kr., eller om de 30-40.000 kr. er inden for eller uden for. Det er bare for at sige, at vi hele tiden skal være klar over, det er tilliden til personer, der driver virksomheden.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg konstaterer bare, at hr. Kai Dige Bach nu står og diskuterer med den ordførertale, han selv læste op for et øjeblik siden.

Til hr. Jacob Buksti skal jeg blot sige, at hvis hr. Jacob Buksti kan dokumentere, at der reelt er tale om en skærpelse, så vil jeg da selvfølgelig se anderledes på det, men sådan har jeg ikke umiddelbart læst lovforslaget.

Formanden:

Ja, så er vi vist fremme ved hr. Bjørn Elmquist.

Bjørn Elmquist (RV):

Ja, der er mange måder at forlænge en debat på. Hvis man ligefrem skal til at begynde at diskutere med sin egen ordførertale, men nu var det jo ikke en ordførertale, som hr. Kai Dige Bach selv havde skrevet, det hørte vi da. Men jeg tror nu nok, vi nåede frem til, hvad der var Det Konservative Folkepartis holdning til det her lovforslag.

Jeg vil godt knytte an ganske kort til diskussionen om kapitalkravet, for det er da også noget, der har skabt en vis debat og diskussion i min egen folketingsgruppe, før vi sagde ja til det, for vi var også med til at aftale det for et par år siden, 200.000 kr., også ud fra den betragtning, at det var måske en branche, hvor der skulle ryddes lidt op.

Der var mange seriøst arbejdende anpartsselskaber og seriøst mente anpartsselskaber, som kom i, ja, kom lidt under mistanke hos mennesker, fordi der var nogle relativt få, som kørte med disse anpartsselskaber og efterlod kreditorer med store tilgodehavender, uden at de kunne få dem indløst.

Vi har hæftet os ved et par ting, som jeg godt lige vil nævne her, og som formentlig også kan komme frem under udvalgsbehandlingen.

Men det første: At vi i Danmark med 200.000 kr.s-grænsen har en meget høj grænse, hvis vi sammenligner os med næsten alle andre lande i Europa. Sverige har lavere grænse end vi. Tyskland har højere – jeg tror, det er det eneste land, som ligger omkring de 200.000 kr, det er vist 195.000 kr., man har i Tyskland.

Men det viser sig, at anpartsselskaber i Tyskland er af en helt anden størrelse med mange flere ansatte og med en langt større omsætning, end vi kender til herhjemme i Danmark. Så det korte og det lange af den oversigt var, at vores 200.000 kr.s-krav placerede Danmark som det land i Europa – nu ser vi bort fra Østeuropa – som lå med det højeste kapitalkrav.